

...מביא מציאות...

Purim: An Eternal Mitzvah

1. The Gemara (Shabbos 88a) darshens the phrase קיימו וקבלו - *They affirmed and accepted* - to mean the generation of Purim willingly reaccepted the Torah.ⁱ But the pesukim themselves refer to the enactments of Purim - Keriyat Megilla etc. Where is there any allusion to Kabbalat haTorah?

2. Rambam at the end of Hilchot Purim says the Megilla is eternal like the Five Books of the Torah and the Torah Shebealpeh [received at Sinai] and will remain valid even though the other Kitvei haKodesh will eventually be annulled.ⁱⁱ Now, the Megilla was enacted by the Beit Din of Mordechai. There is a rule that an enactment of any Beit Din can be repealed by a later Beit Din which is greater in Hochmah and Minyan.ⁱⁱⁱ What makes the Megilla the exception to the rule?

3. The Gemara (Shavuot 39a) darshens קיימו ולבלו to mean they accepted at Sinai all new future mitzvot such as Megilla.^{iv} How do we resolve the following dilemma: If Megilla is a new mitzvoh deOraita, then it breaks the rule that no prophet after Moshe can introduce a new Mitzvoh^v; if it is a Rabbinic enactment and not deOraita then the authority already derives from the Torah (Shabbos 23a - from לא תסור or שאל אביך) and there is no need for a source external to the Torah.

4. The Gemara (Shavuot 39a, cited in note 4) teaches that the Covenant of the Torah, binding on all future generations including converts, was sealed by an oath taken by the people after the Exodus. Now, it is a rule that a person's oaths are not binding on his descendants^{vi} - אין אדם מוריש שבועה לבניו - . Why then are subsequent generations obligated to keep the Torah?

- When our progenitors stood at Sinai and received the Torah, we became an eternal people with the unity and permanence of identity of an individual.^{vii} All generations

חגיגה נצחית...

are a continuation of the original. Just as an individual's commitments obligate him, so too the oath of the generation of the Exodus automatically binds all generations. It was the acceptance of the Torah that made us a sacred people.^{viii} The first generation was given the Torah *from without*; the people were called upon only to receive it from HaKadosh Baruch Hu. The generation of Purim – initially disunited and scattered

– reestablished the eternal unity of the original generation *from within* by their own freely willed choice. Their commitment to uphold the Megilla thus automatically binds future generations.

אסתר פרק ט כז-כח: קימו וקבל [קרי: וקבלו] היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם.

The Jews affirmed and accepted upon themselves, their offspring and all those who would join them to keep these two days unconditionally...

This passage alludes to the inherent unity of that generation by the *keri/ketiv*: the text is read: “*they* accepted” in the plural, but it is written: “*it* accepted” in the singular.

The ability of the Jewish People to create a novel unconditional obligation itself derives from the eternal Torah received at Sinai.

In conclusion, the Megilla is not strictly *deOraita*, or only *deRabanan*, it is in fact: *deYisroel*.

ⁱ שבת פח ע"א: וייתצבו בתחתית ההר אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית ואמר להם אם אתם מקבלים התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם אמר רב אחא בר יעקב מכאן מודעא רבה לאורייתא אמר רבא אף על פי כן הדור קבלוה בימי אחשוורוש דכתיב קימו וקבלו היהודים קיימו מה שקיבלו כבר.

חזיון מצוינות...

ⁱⁱ הלכות מגילה פרק ב: כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח חוץ ממגילת אסתר **הרי היא קיימת כחמשה חומשי תורה וכהלכות של תורה שבעל פה שאינן בטלין לעולם** ואע"פ שכל זכרון הצרות יבטל שנאמר (ישעיהו ס"ה) כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני ימי הפורים לא יבטלו שנאמר (אסתר ט') וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם. וכן משמע ממקורו בירושלמי שהמגילה והלכותיה מתקיימים לעולם בדומה לתורה שבכתב ובעל פה שאינן בטלין מצד עצמם:

ירושלמי מגילה פרק א הלכה ד: יוחנן ורשב"ל ר' יוחנן אמר הנביאים והכתובים עתידין ליבטל וחמשה סיפרי תורה אינן עתידין ליבטל מה טעמא קול גדול ולא יסף רשב"ל אמר אף מגילת אסתר והלכות אינן עתידין ליבטל נאמר כאן קול גדול ולא יסף ונאמר להלן וזכרם לא יסוף מזרעם הלכות הליכות עולם לו.
ⁱⁱⁱ עיני מגילה ב ע"א.

^{iv} שבועות לט ע"א: וכשמשיעין אותו אומרים לו הוי יודע שלא על דעתך אנו משביעין אותך אלא על דעת המקום ועל דעת ב"ד שכן מצינו במשה רבינו כשהשביע את ישראל אמר להן דעו שלא על דעתכם אני משביע אתכם אלא על דעת המקום ועל דעתי שנאמר ולא אתכם לבדכם וגו' כי את אשר ישנו פה אין לי אלא אותן העומדין על הר סיני דורות הבאים וגרים העתידין להתגייר מנין ת"ל ואת אשר איננו ואין לי אלא מצוה שקיבלו עליהם מהר סיני **מצות העתידות להתחדש כגון מקרא מגילה מנין ת"ל קימו וקבלו קיימו מה שקבלו כבר.**

^v מגילה ב ע"ב (ועוד בש"ס): והכתיב אלה המצות שאין נביא רשאי לחדש דבר. הקדמת הרמב"ם לפירוש המשניות: החלק הראשון, שיתנבא בשם האל, ויקרא ההמון להאמין בו, ויצוה על עבודתו, ויאמר שהקב"ה הוסיף במצות מצוה, או גרע מצוה מכלל המצות שאסף אותם ספר התורה... והזהירנו גם כן מלהוסיף בהם ולגרוע מהם, כמו שנא' (שם יג), לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו. ועל כן אמרו ע"ה (מגילה דף ב ע"ב), אין נביא רשאי לחדש דבר מעתה. ואחר שידענו שטענתו טענת שקר על הקב"ה, וסמך לו מה שלא דבר לו, נתחייב להורגו, כמו שאמר הכתוב (דברים יח), והנביא אשר יזיד וגו' ומת הנביא ההוא.

^{vi} שבועות מז ע"א ועוד בש"ס.

^{vii} בלשון המקובלים "כנסת ישראל".

^{viii} ברכות סג ע"ב: ועוד פתח רבי יהודה בכבוד תורה ודרש הסכת ושמע ישראל היום **הזה נהיית לעם וכי אותו היום נתנה תורה לישראל והלא אותו יום סוף ארבעים שנה היה אלא ללמדך שחביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום כיום שנתנה מהר סיני.**